

γός τὸ ἀπτόητον τοῦ Μαζαράκη καὶ ἐκτιμήσας τὴν ἀσυνήθη τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ ἀνεξαρτησίαν, οὐ μόνον δὲν προσέθη κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ βραδύτερον, Ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ στρατοῦ γενόμενος, προσέλαβεν αὐτὸν παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ ὡς Διευθυντὴν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὡς ἰδιαιτέρον του ἱατροῦ.

Ἄλλ' ὁ Μαζαράκης, τοῦ ὁποίου ἡ μετριοφροσύνη καὶ μετριοπάθεια ἡμιλλᾷτο πρὸς τὴν ὑπέροχον ἰκανότητά του, δὲν ἦτο ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες δημιουργοῦν θόρυβον περὶ τὸ ὄνομά των καὶ δι' ἐκλιπαρήσεων καὶ θυμιμάτων πρὸς τοὺς ἐκάστοτε ἰσχυροὺς κατορθώνουν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὴν ἰδίαν ἀξίαν. Ἱεραρχικῶς προαχθεὶς μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τοῦ κλάδου του ἀπεδέχθη μόνον τὰς τιμὰς, ὧν ἠξίωσεν αὐτὸν ἡ πολιτεία, τιμήσασα καὶ διὰ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ταξιαρχῶν.

Ἄλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κατηγλάϊζε τὸν αἰμύνηστον ἄνδρα, ἦτο ἡ πρὸς τὴν οἰκογένειαν μεγάλη αὐτοῦ στοργή καὶ ἀφοσίωσις. Εὐτυχήσας νὰ ἐνωθῆ διὰ γάμου μὲ ἑλληνίδα ὑπερόχου μορφώσεως καὶ σπανίων χαρισμάτων, τὴν θυγατέρα τοῦ Γερουσιαστοῦ καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ Ὀθωνος Γεωργίου Διωνιᾶνος Ἀγανίκη, τὴν θαυμασίαν καὶ ἀλησμόνητον καὶ καλλιτεχνικὴν ἐκείνην γυναικείαν φύσιν, ἧς τὴν εἰκόνα καὶ τὴν βιογραφίαν πρὸ ὀκταετίας παρέσχε τὸ ἡμέτερον Ἡμερολόγιον θρηνοῦν τὴν ἀπώλειάν της. ἀφωσιώθη εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων του, ἔχων πολῦτιμον ἀρωγὸν καὶ σύμβουλον εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον τὴν μεγάλην διάνοιαν καὶ τὴν μεγάλην καρδίαν ἐκείνης, ἧς ὁ θάνατος ἐπόμενον ἦτο νὰ πλήξῃ καιρίως τὸν ἀπορφανισθέντα σύζυγον.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει ὁ αἰμύνηστος Ἰωάννης Μαζαράκης ὅστις, ἀπερχόμενος τοῦ κόσμου τούτου ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε τὴν πολλαπλὴν αὐτοῦ ἀποστολήν, καταλείπει ὄνομα ἐπίζηλον εἰς τὰ τέκνα του καὶ αὐτὰ κληρονόμους τῶν πατρικῶν ἀρετῶν.

Ο ΕΡΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗΣ

ΜΙΑ φορὰ ὁ Ἐρωτας μὲ πολὺ - πολὺ καμάρι,
παίρνει κάμποσες καρδιές, βγαίνει στὸ παζάρι,
κι' ἀρχινᾷ νὰ ξεπουλᾷ ἄν καλὸςπραγματευτής.

Τοῦ ματιάζω μιὰ καρδιά καὶ τοῦ λέω! — «Βρὲ παιδί μου,
χρήματα δὲν ἔχω γώ· δὸς μού την, νά! τὴν ψυχὴ μου,»
Σκᾶ ἔς τὰ γέλοια ὁ πονηρὸς καὶ μοῦ λέει: «Τοῖς μετρητοῖς!»

ΣΑΤΑΝΑΣ